

[Kim Behnke]

For lige kortvarigt at vende tilbage til Brundtlandrapporten og energiplanen: Hvis man for alvor skulle leve op til de intentioner, der er dér, eller hvis man for alvor hopper på alle påstandene om drivhuseffekt osv., burde ræsonnementet hos de mennesker, der dyrker disse ting, være, at vi med øjeblikkelig virkning indfører atomkraft i Danmark. Så er der dem, der siger, at det har vi da gjort for længst; ja, det har vi da, men på atomkraftens område som på så mange områder, f.eks. Golfkrigen, er det altid mere behageligt, hvis der er nogle andre, der tager sig af den ubehagelige side af sagen. Det er et godt dansk synspunkt. Hvis bare de andre vil tage sig af problemerne, vil vi gerne være nyderne, og det er vi også på atomkraftens område. Der ligger et Barsebäckværk, som er så venlig at forsyne Danmark med billig elektricitet, og såmænd importerer vi også en hel del elektricitet fra Norge. Det bliver ikke fremstillet nukleært, men alligevel.

Når vi ønsker frihed, kan det i denne forbindelse være meget interessant at definere begrebet frihed – frihed er fravær af tvang. Så er tingene sagt meget passende inden for energipolitikken, for selv om den konservative ordfører bekymret taler om, at nu skal vi også passe på, at der ikke bliver al for megen tvang, men en lille smule – sådan forstod jeg det i hvert fald – var da helt i orden. Når man tænker på de ideer, der er blevet fostret i Kommunernes Landsforening om passageafgift, er det ikke længere bare et spørgsmål om en teoretisk tvang eller ej, nej, så er det en meget konkret tvang. Så er det i øvrigt ligegyldigt, om man har været så fornuftig at sætte en solfanger op på sit tag eller har en jordvarmeslange liggende ude i sin have; man vil komme med sin passageafgift og sørge for, at folk kommer til at betale ved havelågen.

Derfor vil vores synspunkt vedrørende alle disse ting ene og alene være et spørgsmål om, hvilken grad af frihed forbrugerne har. Vi har intet imod decentrale kraftvarmeværker, hvis det er på frivillig basis; vi har intet imod, at folk opstiller vindmøller, bruger biogas, eller hvad der måtte være af andre gode ideer. Det er godt, og det er glimrende, og vi skal gerne støtte det, men ikke økonomisk, for så mister vi frihedsgraden hos den nabo, der har valgt en anden forsyningsform, og som så via sin skattebillet eller særlig høje priser, der bliver betalt for fjernvarme eller andre ting, kommer til at betale.

I det hele taget er det meget interessant at se inden for den vedvarende energi, at de mennesker, der taler om, at vi alle sammen skal være fælles osv., i virkeligheden er de største egoister, der overhovedet findes. Man bygger en vindmølle ude i sin have, og så forventer man, at man kan blive tilsluttet det lokale elforsyningsnet, og at der er et flertal her i Folketinget, der nok skal sørge for, at de får afregnet elektriciteten til en tilpas høj pris, så deres vindmølle økonomisk kan løbe rundt. Hvad er det for en egoisme, at vi andre elforbrugere skal betale en ekstra høj pris, fordi der er nogle, der er så egoistiske, at de vælger f.eks. at have en vindmølle stående eller et eller andet mere eller mindre økonomisk rentabelt lokalt kraftvarmesystem!

I den forbindelse undrer det mig også at høre SF, som advarer imod monopoler. Bevares, monopoler er bestemt ikke af det gode, men de er da slet ikke af det gode, når det er monopoler, der er beskyttet af staten og af lovgivningen. Der er næppe nogen i Folketinget, der har fremsat så mange forslag, også inden for energiområdet, som SF, der betyder, at det netop er det offentlige, statsmagten, der får monopollet. Hvis SF vil leve op til deres ord om at være imod monopolerne, burde SF være med til at få privatiseret dette område, så der ikke længere var nogen, der havde monopolstilling.

Der er mange, der er bekymrede for elsituationen. Det er vi bestemt også, for vi føler ærlig talt efterhånden, at de danske elværker har fået det som Corleonefamilien fra mafiafilmen Godfather, der har været vist bl.a. i fjernsynet. Den havde det med at give folk tilbud, de ikke kunne afslå. Jeg har lidt på fornemmelsen, at de tilbud, elværkerne har fået i den senere tid, er sådanne tilbud, de ikke kan afslå. De fik et skoleeksempel i Folketingets Energiudvalg, hvor der var problemer med afregningstariifferne fra f.eks. vindmøllerne. Da så vindmøllefolkene var utilfredse, henvendte man sig bare til Folketingets Energiudvalg, og straks blev der tømret et flertal sammen, som gav elværkerne en illustration af, hvordan det går dem, hvis ikke de opfører sig, som et flertal her i huset vil have. Det kan godt være, at et flertal er et flertal, men det er ikke altid, at et flertal har ret.

Om energibesparelser vil jeg sige, at de er glimrende, og jo mere man kan spare jo bedre. Men man skal også passe på, at man ikke bliver naiv og blåøjet. Nogle af disse kampagner, der